

Homília Svätého Otca Františka počas inauguračnej svätej omše

P:3, 19. 03. 2013 20:30, ZAH

Vatikán 19. marca (TK KBS/RV) - Inauguračnú svätú omšu slávil dnes vo Vatikáne Svätý Otec František, ktorého pred necelým týždňom kardináli zvolili za nástupcu Benedikta XVI. Bohoslužba, na ktorej prevzal pápežské insígnie, oficiálne začína pontifikát 266. pápeža. Na inauguráciu prišlo okolo 200-tisíc veriacich. Medzi hosťami boli desiatky prezidentov, zástupcovia kráľovských rodín, premiéri, predstavitelia rôznych cirkví a náboženstiev. Slovensko zastupovali takmer všetci biskupi a prezident SR.

Pri tejto príležitosti prinášame plné znenie homílie Svätého Otca:

"Drahí bratia a sestry!

Ďakujem Pánovi, že môžem sláviť túto svätú omšu na začiatku Petrovej služby na sviatok svätého Jozefa, ženícha Panny Márie a patróna univerzálnej Cirkvi. Je to veľmi symbolická zhoda okolností a rovnako je to deň menín môjho ctihodného predchodcu. Sme mu blízki úprimnou modlitbou a uznaním.

S láskou pozdravujem bratov kardinálov a biskupov, kňazov, diakonov, rehoľníkov a rehoľníčky a všetkých veriacich laikov. Ďakujem predstaviteľom rozličných cirkví a cirkevných spoločenstiev, ako aj zástupcom židovskej komunity a iných náboženských spoločenstiev. Zároveň zo srdca pozdravujem predstaviteľov štátov a vlád, oficiálne delegácie z rozličných krajín sveta, ako aj diplomatický zbor.

V evanjeliu sme počuli, že „Jozef urobil, ako mu prikázal Pánov anjel, a prijal svoju manželku“ (Mt 1,24). V týchto slovách je celé poslanie, ktoré Boh zveril Jozefovi. Byť custos, ochranca. Ochránca koho? Márie a Ježiša.

Je to ochrana, ktorá sa potom rozšíri na Cirkev, ako to zdôraznil blahoslavený Ján Pavol II.: „Jozef, ako prijal láskavú starostlivosť o Máriu a ochotne sa venoval Ježišovej výchove, tak isto stráži a ochraňuje i Kristovo mystické telo, ktorým je Cirkev a ktorého je Panna Mária vzorom i stvárnením“ (Redemptoris custos, 1).

Akým spôsobom ich Jozef chráni? Diskrétne, pokorne, ticho. No je však neustále prítomný a úplne verný, hoci všetkému nerozumie. Od svadby s Máriou až po príbeh s dvanásťročným Ježišom v Jeruzalemskom chráme sprevádza s horlivosťou a láskou každý moment. Je po boku svojej manželky Márie v pokojných chvíľach, ale aj v tých ťažkých chvíľach života: na ceste do Betlehema, aby sa dal zapísať pri sčítaní ľudu, ako aj vo chvíľach úzkosti a radosti spojených s pôrodom. V dramatickom momente úteku do Egypta a vo chvíli namáhavého hľadania syna v Chráme; a rovnako v každodennosti života v Nazarete, v dielni, kde učil Ježiša remeslu.

Ako Jozef prežíva svoje povolanie ochrancu Márie, Ježiša a Cirkvi? V ustavičnej pozornosti voči Bohu, otvorený voči jeho znameniam, pripravený uskutočniť jeho a nie len svoje plány. Presne to žiada Boh od Dávida, ako sme počuli v prvom čítaní: Boh si nežiada dom postavený človekom, ale túži po vernosti jeho slovu a jeho plánu. Boh sám stavia dom, ale zo živých kameňov poznačených jeho Duchom. Jozef je „ochrancom“, pretože dokáže načúvať Bohu, necháva sa viesť jeho vôľou, a práve preto je pozornejší voči ľuďom, ktorí mu boli zverení. Vie reálne čítať udalosti, je pozorný voči svojmu okoliu a dokáže urobiť najmúdrejšie rozhodnutia. V ňom, drahí priatelia, vidíme to, čo je centrom kresťanského povolania: Krista! Chráňme Krista vo svojom živote, aby sme ochraňovali iných, aby sme ochránili stvorenie!

Povolanie ochraňovať sa netýka iba nás kresťanov, ale má dimenziu, ktorá presahuje a je jednoducho ľudská, dotýka sa všetkých. Je to povolanie

chrániť celé stvorenie, nádheru stvorenstva, ako to hovorí kniha Genezis a ako nám to ukázal sv. František z Assisi: Znamená to rešpektovať každé Božie stvorenie a prostredie, v ktorom žijeme. Znamená to ochraňovať ľudí, starať sa o všetkých, o každého človeka s láskou, osobitne o deti, starých, o tých, ktorí sú slabší a ktorí sú v našom srdci na okraji záujmu. Znamená to starať sa jeden o druhého v rodine. Manželia sa ochraňujú navzájom, neskôr ako rodičia sa starajú o deti a po čase sa aj deti stanú ochrancami rodičov. Znamená to prežívať úprimné priateľstvá, ktoré sú vzájomným ochraňovaním v dôvere, v rešpekte a v добрote. V podstate všetko je zverené do ochrany človeku. Je to zodpovednosť, ktorá sa týka všetkých. Budte ochrancami Božích darov!

Keď človek prestane byť zodpovedný, keď sa prestaneme starať o stvorenstvo a o bratov, tak nastane ničenie a srdce začne prahnúť. V každej epoche dejín sú nanešťastie „Herodesovia“, ktorí kujú plány smrti, ničia a znetvorujú tvár muža a ženy.

Chcel by som požiadať a prosím všetkých, ktorí zastávajú zodpovedné úlohy v ekonomickej, politickej alebo sociálnej oblasti, všetkých mužov a ženy dobrej vôle: budme „ochrancovia“ stvorenstva, Božieho obrazu vtlačeného do prírody, ochrancovia druhých, životného prostredia. Nedovoľme, aby nás na púti týmto svetom sprevádzali plány ničenia a smrti! Ale aby sme „ochraňovali“, musíme chrániť aj o seba samých! Pamätajme na to, že nenávisť, závisť, namyslenosť znečisťujú život! Ochraňovať znamená byť ostražití voči svojim pocitom a nášmu srdcu, pretože odtiaľ vychádzajú dobré aj zlé úmysly. Tie, ktoré budujú a tie, ktoré ničia! Nesmieme sa báť dobroty a už vôbec nie nežnosti!

Tu ešte dodám jednu poznámku: Staráť sa, chrániť si vyžaduje dobrotu, vyžaduje si, by sme žili nežne. V evanjeliách sa Jozef javí ako silný, odvážny, pracovitý muž, ale z jeho srdca vychádza veľká neha, ktorá nie je čnosťou slabých, ale práve naopak, je znamením pevného ducha a

schopnosti byť pozorným, byť súcitným, byť skutočne otvoreným voči inému a voči láske. Nemôžeme sa báť dobroty a nežnosti!

Dnes spolu so sviatkom sv. Jozefa slávime začiatok služby nového biskupa Ríma, Petrovho nástupcu, ktorá v sebe zahŕňa určitú moc. Iste, Ježiš Kristus dal Petrovi istú moc, ale o akú moc ide? Po Ježišovej trojitej otázke Petrovi o láske nasleduje trojité pozvanie: „Pas moje baránky! Pas moje ovečky!“ Nezabúdajme nikdy na to, že skutočná moc je služba a že aj pápež, aby vykonával túto moc, musí vstupovať vždy čoraz viac do takej služby, ktorá má svoj žiarivý vrchol na kríži. Musí hľadiť na službu sv. Jozefa, tak pokornú, konkrétnu a plnú viery, a rovnako ako on otvoriť náruč, aby chránil celý Boží ľud a prijal celé ľudstvo s láskou a nehou, zvlášť najchudobnejších, najzraniteľnejších, najmenších, tých, ktorých Matúš opisuje pri poslednom súde v súvislosti s láskou k blížnemu: ktorý je hladný, smädný, ktorý je pocestný, nahý, chorý, vo väzení (porov. Mt 25, 31-46). Iba ten, kto slúži s láskou, vie ochraňovať!

V druhom čítaní, svätý Pavol hovorí o Abrahámovi, ktorý „proti nádeji v nádeji uveril“ (Rim 4, 18). V nádeji uveril proti nádeji! Aj dnes pod toľkou šedou oblohou, potrebujeme vidieť svetlo nádeje a dať nádej nám samým. Chrániť stvorenie, každého muža a každú ženu, nežným a láskavým pohľadom, znamená otvoriť horizont nádeje, znamená vytvoriť štrbinu, ktorou prenikne svetlo spomedzi toľkých mrakov, priniesť teplo nádeje! Pre veriaceho, pre nás kresťanov, tak ako Abraháma, ako aj sv. Jozefa, nádej, ktorú prinášame, má Boží horizont, ktorý sa otvoril v Kristovi, je založený na skale, ktorou je Boh.

Ochraňovať Ježiša s Máriou, ochraňovať celé stvorenstvo, ochraňovať každého človeka, osobitne najchudobnejšieho, ochraňovať nás samých: toto je služba, ku ktorej je rímsky biskup povolaný, aby ju vykonával. Ale aj my všetci sme k nej povolaní, aby sme nechali znova zažiarieť hviezdu nádeje: Chráňme s láskou to, čo nám Boh daroval!

Prosím o príhovor Pannu Máriu, sv. Jozefa, sv. Petra a Pavla, sv. Františka, aby Duch Svätý sprevádzal moju službu, a vám všetkým hovorím: modlite sa za mňa! Amen."

Preložili: P. Jozef Šofranko SJ, Mária Fábryová